О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 19439

гр. София, 19.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 74 състав,** в закрито заседание на 19.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **5610** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

В АССГ на 14.05.2026 г е образувано адм. дело №5610/2026 г. по жалбата от Д. М. И., чрез пълномощника адв. Я. А. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GPAM – 1443420/03.05.2026 г. по чл.171, т.1, б.“з“,“гг“ от ЗДвП, издадена от мл. автоконтрольор в ОПП - СДВР.

С жалбата е направено и особено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

С протокол за избор на съдия докладчик от 18.05.26 г., искането за спиране на предварителното изпълнение е разпределено на дежурен за деня съдия в АССГ.

За да се произнесе по искането, съдът съобрази следното от фактическа страна:

Със Заповед № GPAM - 1443420/03.05.2026 г. спрямо жалбоподателя Й. Д. С. е приложена ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца. За да приложи ПАМ, органът е приел, че в [населено място] същият управлява собствения си автомобил марка „Д. Ч.“, по [улица], с посока на движение от Околовръстен път към [улица], като при извършена проверка пред номер 155, се установило че автомобилът не е регистриран по надлежния ред (с изтекли регистрационни табели). Извършеното от Д. И. е квалифицирано, като нарушение на чл.140, ал.1,

предл. 1-во от ЗДвП- управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. При тези данни органът е приел, че са налице предпоставките по чл. 171, т. 1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП.

В съставения от същия орган и на същата дата-03.05.26 г. АУАН, който е приложен в изпратената на съда преписка, е посочена датата на нарушението- 03.05.26 г. В подписания от жалбоподателя АУАН е отразено, че няма възражения.

Особеното искане е мотивирано с твърдения, че приложената ПАМ възпрепятствала жалбоподателя да осъществява лични и служебни ангажименти, свързани с работата му до друго населено място извън [населено място]. Освен това нарушението било отстранено след откриването му. Като ново обстоятелство по смисъла на чл.166, ал.2 от АПК се твърди „служебно“ възстановяване на регистрацията на МПС, което се установявало от приложеното към жалбата свидетелство за регистрация.

От приложеното в преписката разрешение за временно движение се установява, че същото е за периода от 01.04.26 г. до 01.05.26 г. Издаденото свидетелство за регистрация, на което се позовава жалбоподателят, е от 13.05.26 г. От жалбоподателя не са приложени доказателства, от които да се установява неговата трудова заетост, а още по-малко къде е месторабoтата му.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Искането е допустимо- направено е от адресат на заповедта, за който е налице правен интерес (чл.147, ал.1 АПК). Налице е и процесуалната предпоставка по чл.166, ал.2 от АПК- образувано дело по жалба срещу заповедта, с която е приложена ПАМ.

Разгледано по същество искането е неоснователно, по следните съображения:

В отклонение на общия принцип за суспензивния ефект на жалбата (чл.166, ал.1 от АПК), приложимата разпоредба на чл.172, ал.6 от ЗДвП от специалния приложим закон-ЗДвП предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесната заповед.

В съответствие с чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение само когато по делото е

доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Законът не изисква да се установи, че публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона, е по-малко значим от личния интерес на оспорващия. Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси.

В коментираната хипотезата по чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното (тъй като е по силата на закона) предварително изпълнение в резултат на новонастъпили факти. В този смисъл е трайната практика на Върховния административен съд (Определение № 7302 от 16.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4382/2019 г., 5-членен с-в; -Определение № 3545 от 13.03.2014 г. на ВАС по адм. д. № 108/2014 г., 5-членн с-в; Определение № 7955 от 28.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 5315/2019 г., VII о.; Определение № 11647 от 1.08.2019 г. на ВАС по адм. д. № 8836/2019 г., VII о.; Определение № 5255 от 9.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 2256/2019 г., VII о.; Определение № 3233 от 2.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 2424/2020 г., VII о.; Определение № 4258 от 5.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3895/2022 г., VII о.; Определение № 4613 от 16.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3817/2022 г., VII о.; Определение № 8666 от 16.07.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7321/2021 г., IV о.; Определение № 10289 от 30.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 10140/2023 г., VII о.; Определение № 9163 от 13.08.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7994/2021 г., VIII о.; Определение № 7982 от 19.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 6840/2023 г., IV о.; Определение № 7810 от 31.08.2022 г. на ВАС по адм. д. № 7572/2022 г., II о.; Определение № 9955 от 26.09.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10464/2016 г., III о.; Определение № 1611 от 21.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 826/2022 г., VI о.; Определение № 8486 от 31.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 7899/2023 г., VII о.; Определение № 9403 от 10.07.2018 г. на ВАС по адм. д. № 6758/2018 г., V о.; Определение № 7574 от 23.06.2021 г. на ВАС по адм. д. №

6313/2021 г., I о.; Определение № 6193 от 25.05.2021 г. на ВАС по адм. д. № 5110/2021 г., VIII о.; Определение № 6754 от 7.07.2022 г. на ВАС по адм. д. № 5923/2022 г., I о.; Определение № 9377 от 8.09.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7995/2021 г., VII о. и мн. др.), вкл. и по чл.459, ал.4 от ИК (Определение № 3366 от 20.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2662/2024 г., III о.; Определение № 9319 от 1.08.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7406/2024 г., III о.; Определение № 4448 от 11.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3853/2022 г., III о.; Определение № 6546 от 20.06.2023 г. на ВАС по адм. д. № 4813/2023 г., III о.).

В случая жалбоподателят аргументира искането за спиране на предварителното по силата на закона изпълнение на заповедта с твърдение за вреди, свързани с упражняване правото му на труд, но не доказва да е трудово ангажиран.

Новонастъпилят факт- регистрация на МПС на 13.05.26 г., противно на твърденията на пълномощника- адвокат на жалбоподателя, не е такъв по смисъла на чл.162, ал.2 от АПК, тъй като по никакъв начин не обоснова извод за настъпването на значителни или трудно поправими вреди в патримониума на жалбоподателя.

При преценката си съдът съобразява и Решение по дело С-605/2023 година на Съда на Европейския съюз, съобразно което обхвата на съдебният контрол, упражняван в рамките на искане за спиране на предварителното изпълнение на принудителна административна мярка с наказателен характер, не може да се ограничи само до наличието на значителни или трудно поправими вреди, които би причинило това предварително изпълнение, като изключва всякаква възможност сезираният с това искане съд да прецени дали то е обосновано от правна и фактическа страна с доводи, които на пръв поглед могат да разкрият незаконосъобразността на разглежданата мярка. Съдът е приел, че съдът следва да извърши „поне обобщена проверка на законосъобразността на разглежданата мярка“.

В конкретния случай съдът намира, че принудителната административна мярка е наложена от компетентен орган – мл. автоконтрольор в ОПП-СДВР, арг. чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, вр. Заповед № 513з-12086/14.10.2025 г. на директора на СДВР(приложена в преписката).

Заповедта съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, а приетите за установени в административното производство фактически обстоятелства субусумират приложеното за издаването й правно основание- чл.171, т.1, б.“з“,“гг“ от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата чл. 140, ал. 1 ЗДвП, за чието нарушаване е приложена процесната ПАМ по чл.171, т.1, б.“з“,“гг“ от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат

само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. В съответствие с чл. 27, ал. 4 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях, срокът на валидност на транзитните табели с регистрационен номер се посочва в разрешението за временно движение. В случая извършеното от жалбоподателя нарушение се изразява в управлението на собственото му МПС на 03.05.26 г. с изтекли временни регистрационни табели. Автомобилът е бил с прекратена регистрация именно поради изтеклия срок на транзитната му регистрация от 01.04.2026 г. В процесната хипотеза контролните органи, за разлика от хипотезата на чл. 143, т. 10 от ЗДвП, нямат задължение да уведомяват собственика на МПС за извършената служебно прекратената регистрация на превозното средство, поради което и Тълкувателно постановление № 2/05.04.2023 година на Общо събрание на съдиите от Наказателната колегия на Върховния касационен съд, Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, постановено по т.д. № 3/2022 година е неприложимо. Съгласно чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Процесната хипотеза е различна. Срокът на валидност на транзитните номера е посочен в талона за разрешение за временно движение, който е издаден на собственика на МПС, а от него се установява, че табели с рег. са със срок на валидност:01.05.2026 г., т.е. към 03.05.26 г. този срок е бил изтекъл. В тази хипотеза, обратно на доводите на жалбоподателя, регистрацията не може да бъде възстановена и не е възстановена служебно.

Така изложената най-обща преценка за законосъобразността на приложената мярка е достатъчна на този етап, за да бъде отхвърлено искането за спиране на нейното предварително изпълнение.

Воден от изложеното, Административен съд София-град

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл.166, ал.3 ОТ АПК искането на Д. М. И., чрез пълномощника адв. Я. А. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна

административна мярка № GPAM – 1443420/03.05.2026 г., издадена от мл. автоконтрольор в ОПП - СДВР.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му.
Определението да се съобщи на страните- жалбоподателя и ответника- мл. автоконтрольор в ОПП-СДВР.

СЪДИ
Я: